

Лиана Даскалова

Обичай ме

Обичай ме, обичай ме сега,
дордето върху младата ми шия
като спокойна ласкава река
косите в тъмни къдрици се вият...

Обичай ме, обичай ме сега,
дордето моето чело е гладко
и като облак всякоя тъга
се плъзва и задържа се за кратко...

Обичай ме, обичай ме сега,
дордето гледам радостно и ясно,
дорде не спирам плахо на брега,
а ме привлича близката опасност,

дордето още в моето сърце
се раждат много жажди и желания
и аз не дърпам своите ръце
от огъня – макар и да са в рани...

Обичай ме, дордето моят смях
звучи над всички мъки и несгоди,
дордето аз не зная що е страх
и младостта навсякъде ме води...

Дорде е горда моята глава,
от болки и обиди несклонена,
и зная ободряващи слова
в час тежък и за тебе, и за мене...

Обичай ме, дордето има жар
и в обичта, дори и в моите грешки,
дордето мога да съм твой другар
дори и в лудориите младежки,

дорде от старостта не се боя
и с вятъра обичам да пътувам,
дорде все нещо мисля и кроя
и леко със живота си рискувам...

Обичай ме, обичай ме сега,

дорде съм още смела, силна, млада,
дордето на годините снега
в косите ми безмилостно не пада...

Обичай ме, че идат тъжни дни:
ще се вдълбаят бръчки по челото
и младият възторг ще се смени
с една печална и старешка кротост.

Ще потъмнеят моите очи,
ще гледат тъжно – сякаш че са слепи,
и вместо смях в гласа ми ще звучи
смиреност и надежда за подкрепа.

И с тиха завист, с пареща тъга
ще гледам всяко хубаво момиче.
Обичай ме, обичай ме сега,
а пък тогава двойно ме обичай!

КРАЙ

© Лиана Даскалова

Форматиране: maskara, 2008

Издание: Околчица 2008. Литературно-художествен алманах.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9820>]